

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **K. s.r.o.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej JUDr. J. E., advokátom so sídlom v B., proti žalovaným **1/ D. W.**, bývajúcemu v Š., **2/ I. W.**, bývajúcej v Š., **3/ I. L.**, bývajúcemu v Š. a **4/ I. L.**, bývajúcej v Š., všetkých zastúpených advokátskou kanceláriou T., s.r.o., so sídlom v Š., v menej ktorej koná ako konateľka advokátka Mgr. E. T., **o zaplatenie 11 983,80 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 15 C 100/2010, o dovolaní žalovaných 1/ až 4/ proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 6. decembra 2011 sp. zn. 9 Co 25/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaných 1/ až 4/ **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobkyňa sa žalobou podanou na Okresnom súde Galanta 7. mája 2010 domáhala, aby súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť jej spoločne a nerozdielne sumu 11 983,80 eur s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia.

Okresný súd Galanta rozsudkom z 9. novembra 2010 č.k. 15 C 100/2010-166, uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobkyňi spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 11 983,80 eur s 9,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 892,20 eur od 1.11.2006 do zaplatenia, s 9,5%

ročným úrokom z omeškania zo sumy 892,15 eur od 22.12.2006 do zaplataenia, s 8,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 871,97 eur od 1.6.2007 do zaplataenia, s 8,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 871,97 eur od 31.7.2007 do zaplataenia, s 8,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 871,97 eur od 11.10.2007 do zaplataenia, s 8,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 871,97 eur od 28.11.2007 do zaplataenia, s 8,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 132,08 eur od 9.7.2008 do zaplataenia, s 8,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 132,08 eur od 9.9.2008 do zaplataenia, s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 132,04 eur od 28.5.2009 do zaplataenia, s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 849,18 eur od 1.5.2009 do zaplataenia, s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 849,18 eur od 17.9.2009 do zaplataenia, s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 849,18 eur od 12.12.2009 do zaplataenia a s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 849,18 eur od 12.12.2009 do zaplataenia. Žalovaných zároveň zaviazal na náhradu trov konania vo výške 3 501 eur, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že bolo preukázané, že na strane žalovaných došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, ktoré spočívalo v tom, že za nich bolo plnené, čo mali podľa zákona jednoznačne plniť oni. Zákonná povinnosť plniť im vyplývala z ustanovenia § 9 ods. 1 zák. č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd na odvolanie žalovaných 1/ až 4/ rozsudkom zo 6. decembra 2011 sp. zn. 9 Co 25/2011 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne sumu 6 767,68 eur s 8,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 132,08 eur od 9.7.2008 do zaplataenia, s 8,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 132,08 eur od 9.9.2008 do zaplataenia, s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 132,04 eur od 28.5.2009 do zaplataenia, s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 849,18 eur od 1.5.2009 do zaplataenia, s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 849,18 eur od 17.9.2009 do zaplataenia, s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 849,18 eur od 12.12.2009 do zaplataenia a s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 849,18 eur od 12.12.2009 do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť plniť ostatným. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku uviedol, že bolo potrebné prihliadnúť na dvojročnú subjektívnu premlčaciu dobu v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto uplatnený nárok bolo možné priznať len do sumy 6 767,68 eur

za zaplatené platby v r. 2008 a 2009 spolu s úrokmi z omeškania z jednotlivých uhradených súm v rokoch 2008 a 2009, a vo zvyšku musela byť z dôvodu premlčania žaloba zamietnutá.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu (s výnimkou zamietajúceho výroku) podali dovolanie žalovaní 1/ až 4/. Odôvodnili ho poukazom na dovolacie dôvody vyplývajúce z ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p., t.j. tzv. inou vadou konania a nesprávnym právnym posúdením veci. Navrhli rozsudok krajského súdu spolu s rozsudkom prvostupňového súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Žalobkyňa vo vyjadrení k podanému dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaných ako neopodstatnený zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) preskúmal podané dovolanie z hľadiska jeho prípustnosti a dospel k záveru, že ho treba odmietnuť.

Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Prípustnosť dovolania proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu v zmysle cit. ust. § 238 ods. 1 O.s.p. je založená na rozdielnosti (nesúhlasnosti) rozsudku odvolacieho súdu s rozsudkom súdu prvého stupňa. O nesúhlasné rozsudky ide vtedy, ak okolnosti významné pre rozhodnutie veci boli posúdené oboma súdmi rozdielne tak, že práva a povinnosti stanovené účastníkom sú podľa záverov týchto rozsudkov odlišné. Odlišnosťou sa pritom nemyslí rozdielne právne posúdenie, pokiaľ nemalo vplyv na obsah práv a povinností účastníkov, ale iba taký záver, ktorý rozdielne konštituuje alebo deklaruje práva a povinnosti v právnych vzťahoch účastníkov. Pre posúdenie, či ide o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, nie je podstatné, či odvolací súd formálne rozhodol podľa § 219 alebo či postupoval podľa ustanovenia § 220 O.s.p. Rozhodujúci je obsahový vzťah rozsudkov súdov oboch stupňov v tom, ako rozdielne posúdili práva a povinnosti v právnych vzťahoch účastníkov konania. Významným nie je ani to, ako odvolací súd formuloval výrok svojho rozsudku, či ho napríklad formálne označil ako zmeňujúci, hoci v skutočnosti ide o potvrdzujúci rozsudok.

Z porovnania výrokových častí rozsudkov súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu v predmetnej veci a z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu je zrejmé, že napriek použitej

formulácii o zmene rozsudku súdu prvého stupňa, je rozsudok odvolacieho súdu vo výroku, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 6 767,68 EUR spolu s príslušenstvom, potvrdzujúcim (súd prvého stupňa zaviazal žalovaných na zaplatenie toho istého bezdôvodného obohatenia a navyše aj za ďalšie obdobie) a zmeňujúcim je len v časti, v ktorej bola žaloba vo zvyšku, t.j. nad uvedenú sumu zamietnutá.

Prípustnosť dovolania proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu upravujú ustanovenia § 237 a 238 ods. 2 a ods. 3 O.s.p. So zreteľom na skutočnosť, že rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci, dovolanie podľa § 238 ods. 2 neprichádzalo do úvahy. Keďže vo výroku napadnutého rozsudku odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania, a ani nepotvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4, dovolanie nebolo prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 3 O.s.p.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p., nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúcej z tohto zákonného ustanovenia.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaných 1/ až 4/ podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať vecnou správnosťou dovolaním napadnutého rozhodnutia z hľadiska právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože náklady žalobkyne spojené s odmenou jej zástupcu za vyjadrenie k dovolaniu, nepovažoval, vzhľadom na jeho neprípustnosť, za potrebné na účelné bránenie práva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. mája 2012

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková